

عنوان مقاله:

روش شناسی نقد فرهنگی ادبیات داستانی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

علی تقی زاده - گروه انگلیسی، دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

موضوع گفتار حاضر روش شناسی نقد فرهنگی ادبیات داستانی است. ایران معاصر از یک سو نیاز مبرم به یک سنت مطالعات فرهنگی دارد، و از سوی دیگر از منابع بزرگ ادبی و داستانی برخوردار است. بنابراین، صاحب نظران ایرانی می توانند و باید این منابع را برای تولید نظریه و نقد فرهنگی مورد بازخوانی های انتقادی قرار دهند. گفتار حاضر سعی خواهد کرد برخی از روش شناسی های نقد فرهنگی ادبیات داستانی را تحلیل نماید تا نظریه پردازان مطالعات فرهنگی ایران ادبیات داستانی فارسی را بعنوان فضایی برای مطالعات فرهنگی مورد بازخوانی های انتقادی قرار دهند. پیوند واقعیت و فرا واقعیت در داستان و قدرت ساختار سازی روایت موجب ویژگی های شگرفی رد ادبی می شود که به تناسب آن به عنوان فضایی برای نقد فرهنگی می افزاید. این پژوهش در ابتدا پیشنهاد تشکیل گروه مطالعات فرهنگی ادبیات را ارائه میدهد، و رابطه ادبیات و مطالعات فرهنگی را به طور کوتاه تبیین می نماید. پس از آن، سعی می کند برخی از روش شناسی های نقد فرهنگی ادبیات داستانی را مورد تحلیل انتقادی قرار دهد. تبیین نظری، مطالعه ذهنیت، مفهوم شکل، کالای فرهنگی، فرهنگ گرایی داستان، ادبیات و قدرت، جامعه شناسی ادبیات، و مطالعات متن- محور از جمله این روش شناسی ها هستند. در مطالعات متن- محور بحث می شود که خاستگاه داستان کشمکش است، و گفتگوهای داستانی نماد ظرفیت آن برای گفتگوهای ملی و جهانی به منظور دست یابی به تفاهات فرهنگی و سیاسی است.

کلمات کلیدی:

ادبیات داستانی، مطالعات فرهنگی ادبیات، مطالعه ذهنیت، کالای فرهنگی، ادبیات و قدرت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/777967>

